

lægges, og dette har foranlediget Finansministeren til at foreslaa oprettet en Kontorchefspost. Der maa altsaa blive et saadant Kontor med Kontorchef og Fuldmægtig og naturligvis med en Medhjælp af Assistenten, uden at jeg i dette Øjeblik kan sige, hvor stor den maa blive, og i hvilket Omfang en saadan Medhjælp vil være fornøden. Den ærede Ordfører mente, at der ved denne Form af Kontrol maaske kunde opnaas en Indskrænkning, efterhaanden som man saa, hvordan den virkede, og efterhaanden som man blev klar over, at der ikke foregik noget, der kunde ligne Besvigelser fra vedkommendes Side, saa at man kunde nøjes med Stikprøver, tror jeg, den ærede Ordfører sagde. Jeg maa sige, at der her ikke er Tale om Besvigelser alene, men ogsaa om naturlige Fejltagelser og Fejlregninger, og her kan Forholdet ikke sammenlignes med f. Eks. Forholdet ved Stempelafgiften paa Veksler, hvor man ikke let regner fejl. Her er der Tale om en Række af Opgørelser, Tusinder, ja Hundre tusinder af Opgørelser, hvor Regnefejl kan tænkes at indtræffe. Imidlertid er det ogsaa min Mening, at dette Kontor ikke skal udvides mere end strengt fornødent.

Men naar man har været bange for selve Ordet Tilsynsmand, maa jeg gøre opmærksom paa, at de paagældende Embeds- og Tjenestemænd vilde komme til at udføre et Tilsyn, der i meget, i det aller- meste, bliver overensstemmende med, hvad man har tænkt sig ved Forslaget om Tilsynsmændenes Kontrol. Naar Finansministeriet ikke straks har foreslaaet Oprettelsen af et Kontor, skyldes det bl. a. Angsten for at foreslaa flere Embeder end nødvendigt. Rigsdagen er jo ikke meget ivrig for at oprette nye Embeder, og den nuværende Finansminister deler i Virkeligheden denne Opfattelse. Jeg mener imidlertid, at med det Tilsyn, der her er foreslaaet af Udvalget, og som man er gaaet ind paa at ordne saaledes, som Finansministeren har ønsket det, vil man kunne øve et forsvarligt og tilstrækkeligt Tilsyn, og det er det, det kommer an paa.

Det næste Spørgsmaal, jeg skal udtale mig om, er Affattelsen af § 13, hvor der tales om Kontrollens Udøvelse overfor vedkommende Banker, Vekselerere og Vekselmæglere. Der var i Folketinget rejst megen stærk Strid om, hvorvidt de paagældende Blankethæfter skulde udleveres til et Tilsyn, der mødte i Forretningslokalerne, eller indsendes til Skattedepartementet, og hvad der undrer mig noget,

er, at man nu fra Højres Side her i Tinget i saa høj Grad lægger Vægt paa, at Blankethæfterne skal undersøges i Lokalerne og ikke indsendes, medens jeg fra Højre i Folketinget fik den stik modsatte Anskuelse gjort gældende, at Blanketterne paa ingen Maade maatte gøres til Genstand for Tilsyn i Lokalerne, men absolut skulde indsendes til Skattedepartementet. Bestemmelsen var oprindeligt affattet saaledes, at der stod „udlevere“, og i dette Ord havde Koncipisten altsaa indbefattet begge Maader, baade udlevere i Lokalerne og udlevere paa Begæring. Det blev i Folketinget gjort gældende, at Udtrykket maatte ændres til det, der nu staar i det af Folketinget vedtagne Lovforslag, nemlig ændres til „indsendes“. Nu er jeg saa paa Grundlag af de Forhandlinger, vi har ført i Udvalget, gaaet med til den Affattelse, der er foreslaaet af Flertallet, hvor man skelner imellem og fastsætter begge Fremgangsmaader, baade en Udlevering i selve Lokalet eller rettere en Undersøgelse i selve Lokalet og saa en Indsendelse. Men naar det nu fra Højres Side foreslaas, at der kun skulde være Tale om en Udlevering, og det ærede Medlem (Poul Rasmusen), der førte Ordet for Højre, sagde, at han var af den Mening, at Kontrollen skulde, hvis man bar sig rigtigt ad, kun kunne foregaa der; saa vil jeg dog gøre opmærksom paa, at naar man opretter et Kontor her i Byen, er der ikke den samme Mulighed for at kontrollere udenfor København, som der er, naar man kan forlange Blanketterne indsendt. Hvis Mindretallets Affattelse vedtages, skal der jo udsendes Folk fra Kontoret, Tilsynsmænd, Assistenten, hvad man nu vil kalde dem, for at undersøge Blanketterne rundt omkring udenfor København. Det bliver netop en Kontrol ved Tilsynsmænd, som man ikke havde ønsket, i alt Fald ikke paa den Maade, for saa vidt man er gaaet imod, at der overhovedet skulde være Tilsynsmænd i saa stor Udstrækning, som Finansministeren havde foreslaaet. Nu er Tanken fra Finansministeriets Side den, at man overfor Banker og Vekselerere i Provinserne indkalder Blankethæfterne til Efter-syn, og det er dog en langt naturligere og lettere Maade end den, at der udsendes Folk fra Finansministeriet for at undersøge paa Stedet. Naturligvis kan det ske, man forbeholder sig den Mulighed, at Tilsynet kan foretages paa den Maade, men jeg maa dog tro, at det for de paagældende vil være af megen Betydning, at man kan